

Моя ядъ е тамъ горе на чуката,
че продадохъ тазъ права гора,
ти довърши съ паритѣ науката,
а ний носихме сжчки на грѣбъ.

Но било що. Дано тѣзи кичури
до напролѣтъ да цѣфнатъ на цвятъ,
дважъ по-тежки плода да накичи
презъ септемврия съсъ благодать.

То наполовинъ отива за данъци,
но каквото остане за насъ
ще харижемъ съ вагона за странство,
да си купиме новъ патрондашь. . .

Ей и нашата мала градинка,
да ѝ видишь лехитѣ презъ май,
съ разни рози, божури, латинки,
кой на вси имената имъ знай.